

מ"ת 6193/09/17 - מדינת ישראל נגד ש א

בית משפט השלום בקריות

מ"ת 6193-09-17 מדינת ישראל נ' א
תיק חיצוני: 393012/2017

בפני
המבקשת
נגד
המשיב
ש א

החלטה

לפני בקשה להורות על מעצרו של המשיב עד תום ההליכים המשפטיים נגדו.

רקע:

ביום 6/9/17 הוגש נגד המשיב כתב אישום המייחס לו ביצוע עבירות של תקיפת בן זוג - לפי סעיף 382(ב) לחוק העונשין, התשל"ז - 1977 (להלן: "חוק העונשין") ואיומים - לפי סעיף 192 לחוק העונשין.

מכתב האישום עולה כי המשיב והגב' צ.ח. (להלן: "נפגעת העבירה") הם בני זוג ונפגעת העבירה מצויה בחודש החמישי להריונה. עוד עולה כי בתקופה הסמוכה לאירועים המתוארים בכתב האישום, התגוררו השניים בדירה משותפת בקרית ים (להלן: "הדירה"). כתב האישום מפרט מסכת שהתפרשה על פני מספר ימים, החל מיום 30/8/17 ועד ליום 2/9/17, כמפורט להלן:

ביום 30/8/17 איים המשיב על מרי צ (להלן: "נפגע העבירה") שלגביו חשד שהוא מצוי ביחסים עם נפגעת העבירה, בשולחו הודעות טקסט למכשיר הטלפון נייד של נפגע העבירה בזו הלשון: **"צא מהתמונה בשבילך, אני כבר אין למה להפסיד ואת המעצר מכיר טוב מילדות, אני אמרתי זה יגמר ברצח, אתה ממשיך להתקשר אלי אה אתה מנסה אותי, אתה ממשיך להתקשר אליה, אני אומר לך עוד מעט ראש השנה ושם נכתב מי לחיים ומי למות, פניתי בתור גבר בטוב אתה שם זין אהה, אנחנו נפגש, תתרחק ממנה, תקשיב יבן של זונה, אם עוד פעם אחת אתה מתקשר לצ. אתה מת, אתה לא תהיה איתה אני ימות לפני שאני לזה, בן של זונה עושה לי תרגיל אתה בן אדם מת, תקשיב יא בן של זונה אמא שלך עכשיו מוצצת לאבא שלי, תשחרר מצ., אני אזיין אותך אתה מת, הכוס שלה גם קטן?"**.

ביום 31/8/17 איים המשיב על נפגעת העבירה במשלוח הודעות כתובות ממכשיר הטלפון הנייד של אחותו מעיין, בזו עמוד 1

הלשון: "צ. זאת מעיין, סמי יצא בעצבים ואמר היה רצח היום אני מודאגת מה קורה". בנוסף, באותו היום, איים המשיב על נפגעת העבירה בעת ששוחח עמה בטלפון, באומרו: "טוב אתם בקשר? הבנתי, אני נשבע ואני נודר בילד שלי ובקבר של אבא שלי, אם אני יודע אם אני יודע שהוא פנה אליך שנפגשתם, הוא מת, בקבר של אבא שלי בילד שלי, אם אני יודע שהוא פנה אליך אם אני יודע שנפגשתם, הוא מת, גם אם לא יודע אם צריך לדפוק לו כדורים, לשים לו כדור בראש, גבר שמתחיל אם בחורה שלך אתה רוצה אותו, אני עומד מאחורי המילים שלי, אלה המילים שלי ואני עומד מאחוריהם, זה מה שיהיה אמרתי שחור, יהיה שחור אמרתי לבן יהיה לבן, אין אפור בדבר הזה, אין אפור אין אמצע, אין אמצע זה כבר לא קשור אין לך ילד יש לך ילד זה לא קשור, יתפסו אותך לא יתפסו אותך, אתה עושה את זה באור יום וליד כולם וכולם יראו, אני רוצה שאת תקבלי אותו בקבר, בקבר של אבא שלי את תקבלי אותו בקבר, את י, אני יודע שעשיתי הכל ואני יודע שהורדתי את הבן זונה שהפריע לי כל הדרך".

ביום 1/9/17, בהיותם בדירה נתגלע ויכוח בין המשיב לבין נפגעת העבירה במהלכו איים המשיב על נפגעת העבירה באומרו: "זונה בת זונה, אני אהרוג אותך, אני אשחט אותך, אני אשחט אתכם עם הבית ואתאבד". בהמשך לאמור, נטל המשיב סכין מטבח והצמידה לבטנו תוך שאמר לנפגעת העבירה "אם את עוזבת אותי אני אתאבד". לאחר מכן, תקף המשיב את נפגעת העבירה בכך שמשך בשערות ראשה וניסה ליטול ממנה את מכשיר הטלפון שלה, זאת בעוד היא צורחת ומפצירה במשיב לצאת מהדירה. המשיב, באותו מעמד, השליך צלחת שהיתה מונחת על השולחן, שהתנפצה על הרצפה.

ביום 2/9/17 שלח המשיב הודעות טקסט מאיימות לנפגעת ולשון: "לא עונה, אין בעיה אני יודע איפה גרה, איפה הילדים למדים, אז תזהרי כי אני אפגע בך כמו שפגעתי בהכי יקר לך, בבקשה תעני לי, תענה יא מניאק אני ליד הבית שלך, תגידי לו שיצא אני ליד הבית שללו, שיהיה גבר, אני אשרוף לך גם את הבית עם הכל, תעני לי ואני עוזב אותך, עוד פעם את עם הבן זונה הזה בקו, 3 ערבים עושים אורגיה על אמא שלך אחד בכוס אחד בתחת ואחד בנות לה למצוץ".

טיעוני הצדדים:

המבקשת בבקשת המעצר פרטה את עיקרי חומר החקירה המבסס את קיומן של ראיות לכאורה ובהם עדות נפגעת העבירה, הקלטות השיחות בין המשיב לנפגעת העבירה, תיעוד ההודעות ששלח המשיב לנפגעי העבירה והודאת המשיב בחלק מהעבירות שיוחסו לו.

באשר לעילת המעצר, ציינה המבקשת כי לצד חזקת המסוכנות, ניתן ללמוד על מסוכנותו של המשיב כלפי נפגעי העבירה מנסיבות האירועים ומתיאורה של נפגעת העבירה את היחסים שבינה לבין המשיב עובר לאירועים המתוארים בכתב אישום. המבקשת ציינה כי אין המדובר בהתנהגות חד פעמית וכי רגשות קנאה ואובססיה הם שהניעו את המשיב. בנוסף, המשיב בעל עבר פלילי ובו הרשעה בעבירת איומים. משום כך, סברה המבקשת כי מסוכנותו של המשיב היא בעוצמה רבה ויש קושי ליתן בו האמון הנדרש לצורך שחרור לחלופה ויש להורות על מעצרו של המשיב עד תום ההליכים המשפטיים נגדו.

בדין שהתקיים לפני הודיע ב"כ המשיב כי אינו חולק על קיומן של ראיות לכאורה ועילת מעצר. הגם שכך, העלה קושי שלשיתנו עשוי להתקיים בתיק זה והוא לענין סוגם של המשיב ונפגעת העבירה כבני זוג. המשיב ציין כי אמנם המשיב ונפגעת העבירה מכירים תקופה של 8 חודשים אך הם אינם נשואים ורוב הזמן לא התגוררו יחדיו, לרבות לא במועד ביצוע העבירות.

ב"כ המשיב ציין את מאפייניו האישיים של המשיב: היותו צעיר כבן 29, עבד במקום עבודה מסודר עד ליום מעצרו, בעל הרשעה אחת בלבד מלפני ארבע שנים ומעולם לא נידון למאסר; לטענתו מאפיינים אלה מלמדים כי יש ליתן בו אמון ולשחררו לחלופת מעצר.

ב"כ המשיב הציע כי בית המשפט יורה על שחרור המשיב לחלופה בבית מגוריו שבאור עקיבא, המרוחקת מקרית ים בה שבה מתגוררת נפגעת העבירה. כמו כן, הציע ב"כ המשיב כי אמו של המשיב ואחותו החיילת יפקחו עליו. המפקחות נכחו בדין, הצהירו ונחקרו על רצונם לפקח על המשיב.

ראיות לכאורה ועילות מעצר:

לאור הסכמת הצדדים ולאחר עיון בתיק החקירה אני קובעת שישנן ראיות לכאורה כי המשיב ביצע את העבירות המיוחסות לו. הראיות המצויות בתיק החקירה מבססות לכאורה את המתואר בכתב האישום וכן מאפשרות תמונה רחבה יותר והבנה מעמיקה יותר של האירועים שהם נושא כתב האישום.

מחומר החקירה עולה לכאורה כי המשיב ונפגעת העבירה היו מצויים על קו שבר ביחסיהם בעת קרות אירועי כתב האישום, כשעולה מתיק החקירה שהמשיב התקשה להשלים עם רצונה של נפגעת העבירה לסיים את יחסיהם. למעשה, כלל האירועים המתוארים בכתב האישום, כך עולה מחומר החקירה, התרחשו לאחר שנפגעת העבירה הודיעה למשיב על סיום יחסיהם.

עוד עולה מחומר החקירה כי נפגעת העבירה מסרה תלונתה ביום 1/9/17, זאת לאחר שהמשיב הגיע לדירה, איים עליה, תקף אותה, השליך צלחת זכוכית לרצפה וצעק על בתה הקטנה של המשיבה שנכחה בעת ההתרחשות המתוארת. מהודעתה מיום 1/9/17 ניתן ללמוד לכאורה על יחסים מורכבים בין השניים מזה תקופה לפני קרות אירועי כתב האישום ועל התנהגות דומה של המשיב ביחסיהם בעבר.

ההודעות הכתובות ותיעוד השיחות לא מותירים ספק בשאלת המסוכנות ובעוצמתה. עילת המסוכנות בנסיבותיו של תיק זה בעלת עוצמה משמעותית, אף ללא החזקה הקבועה לפי חוק לקיומה של עילת המסוכנות בעבירות שבהן הואשם המשיב (סעיף 21(א)(1)(ג)(5) לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה- מעצרים) תשנ"ו - 1966. כבר נאמר שבמקרים כגון אלו: **"עוצמת האלימות הפיזית אינה המדד הבלעדי, אף לא המדד העיקרי, לבחינת מסוכנותו של הנאשם. על בית המשפט לבחון את 'הצבע והגוון' של המסוכנות על רקע מכלול התנהגותו של הנאשם כלפי בת הזוג"** [בש"פ 655/10 חן דוידוב נ' מדינת ישראל (3.1.2010)].

משך ההתנהלות המתוארת בכתב האישום, של המשיב כלפי נפגעת העבירה, תוכן האיומים ותדירותם מחזקים את הרושם כי המשיב שבוי ברגשותיו ומונע בלהט יצרי. לזאת יש להוסיף, שעולה מחומר החקירה כי למשיב רקע פסיכיאטרי ומהודעתו של המשיב עולה כי טופל בשנת 2012 בכדורי הרגעה.

אמנם בהודעתו מיום 4/9/17 הביע המשיב חזר ושנו את צערו על התנהגותו וביקש להתחרט על מעשיו, ואולם צער וחרטה אלו - אין בהם, אל מול העבירות שלכאורה ביצע המשיב ונסיבותיהן, כדי לאיין את המסוכנות הנשקפת ממנו.

חלופת מעצר:

כמצוות המחוקק ישנה החובה לבחון האם ישנה חלופה שעשויה להגשים את מטרת המעצר. החלופה שהוצעה, כאמור, היא בבית אמו של המשיב שבאור עקיבא, בפיקוחה ובפיקוח אחותו בת ה-23.

מפקחות אלו הצהירו לפני על רצונם לפקח ועל יכולתם לעמוד במשימת הפיקוח. ואולם, לאחר ששמעתי כל אחת מהן והתרשמתי מרצונם העמוק לסייע למשיב, איני סבורה כי יש בפיקוחן כדי לאיין את המסוכנות הנשקפת מהמשיב. אמו של המשיב היתה נכונה לעצור מכל מלאכה ולהתפנות למלאכת הפיקוח על בנה אך כפי שהעידה "**הוא מקשיב לי. הדבר היחידי שהוא לא מקשיב לי זה על הבחורה הזאת**" (עמ' 4, ש' 10-11). אחותו של המשיב, חיילת המשרתת בגלילות, הצהירה כי ככל הנראה יתאפשר לה לקחת חופשה מיוחדת בת 30 יום; ככל שלא תנתן לה חופשה, הצהירה המפקחת שבכל יום תמצא בבית החל משעה 14:00 לפקח על המשיב. התרשמתי כי המפקחות מוכנות לעשות כל שנדרש בכדי שהמשיב ישוחרר ממעצר ואולם, לא התרשמתי כי יש להן את "כוח הפיקוח" הנדרש בהתחשב ברמת המסוכנות המיוחסת למשיב. כך איני מוצאת במרחק שבין אור עקיבא לקרית ים כמספיק כדי לאיין אותה המסוכנות הנשקפת מהמשיב ללא פיקוח אנושי ראוי. הריחוק הגאוגרפי והמפקחות שהוצעו אינן חלופה ראויה אף בהתחשב בכוח שהניע את המשיב לכאורה לבצע את העבירות, המגביל משמעותית את רמת האמון שניתן ליתן בו.

סוף דבר:

שקלתי האפשרות למעצר על דרך איזוק אלקטרוני ואולם בנסיבותיו של תיק זה וכאמור, סבורני שללא פיקוח אנושי ראוי לצד ריחוק גאוגרפי, לא יהא בדרך זאת כדי להגשים את מטרת המעצר.

לפיכך, אני מורה על מעצרו של המשיב עד תום ההליכים המשפטיים נגדו.

תיק החקירה ימסר למבקשת על ידי המזכירות.

ניתנה היום, י"ח אלול תשע"ז, 09 ספטמבר 2017, בהעדר הצדדים.

עמוד 4

